

Πρωτ. 365

Αριθμ.

Διεκπ. 209/19-4-2016

Κυριακή τοῦ Πάσχα 2016

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
(116^H)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

*«Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται,
Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοῖξαν,
Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς»*

Πάσχα σημαίνει πέρασμα, πέρασμα ἱστορικό, τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τῆ δουλείας τῆς Αἰγύπτου στὴ γῆ τῶν θεϊκῶν ἐπαγγελιῶν καὶ ὑποσχέσεων, πέρασμα μυστικό, τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τὸ σκότος τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς στὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἀπὸ τὸν θρῆνο τοῦ πάθους στὴ χαρὰ τῆς νίκης, ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο τοῦ «τετέλεσται» στὴν ἔκπληξη τοῦ «ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ἕδω», ἀπὸ τὸν σεισμό τοῦ σταυροῦ στὸν συγκλονισμό τοῦ κενοῦ μνημείου, ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ νεκροῦ ἐσταυρωμένου Χριστοῦ στὴν ἔκσταση τῆς θεᾶς τοῦ ἀναστημένου Θεοῦ, ἀπὸ τὴν ἀγριότητα τῆς ἀνθρώπινης ἐγκατάλειψης στὴ χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνη τῆς θεϊκῆς παρουσίας, ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς ἁμαρτίας στὴ συντριβὴ τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ θανάτου ποὺ ἀποδεικνύει ὁ σταυρὸς καὶ ὁ τάφος στὴ μεγάλη νίκη ποὺ μαρτυρεῖ τὸ ἄδειο μῆμα.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου γκρεμίζει τὶς θύρες τοῦ Ἄδου καὶ ἀνοίγει διὰ πλατὰ τὶς πύλες τοῦ Παραδείσου, δίνοντας ἔτσι τὴ δυνατότητα τοῦ ἁγιασμοῦ σὲ ὅλους μας: *«Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς»!*

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πίστιν στὸν Ἀναστάντα Κύριο εἶναι ἡ βαθύτερη ἀνάγκη καὶ ἡ οὐσιαστικότερη ἐπιλογὴ στὴ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Πίστιν ὅμως πού νὰ συνδυάζεται μὲ τὴν «ἀπαρχὴ ἄλλης βιοτῆς», καινούργιας ζωῆς αἰώνιας προοπτικῆς.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως, Ἐκκλησία δηλαδὴ πού τρέφεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ ζεῖ μὲ τὴν προσδοκία καὶ τῆς δικῆς μας αἰωνίου ἀναστάσεως. Λέγει ὁ Κύριος: «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται», καὶ ἂν πεθάνει, δὲν τελειώνει, ἀλλὰ ζεῖ καὶ μεταβαίνει ἐκ τοῦ θανάτου στὴ ζωὴ. Ὁ θάνατος ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴ τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Σὲ ἄλλο πάλι σημεῖο τονίζει τὸ θεϊκὸ στόμα Του: «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρέουσιν ὕδατος ζῶντος». Μὲ ἄλλα λόγια αὐτὸς πού πιστεύει στὸν Χριστὸ ὡς Ἀναστάντα καὶ τὸν ὁμολογεῖ ὡς Θεό, αὐτὸς καὶ τὴν ἁμαρτία νικᾷ καὶ τὸν θάνατο δὲν φοβᾶται καὶ μεταμορφώνεται ὁ ἴδιος σὲ πηγὴ ζωῆς.

Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἐπένδυση ἀπὸ αὐτὴν τῆς πίστεως στὴν θεότητα τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ὁμολογίας τῆς Ἀναστάσεώς Του. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀδικία γιὰ κάποιον ἀπὸ τὸ νὰ μεταμορφώσει αὐτὴ τὴ δυνατότητα τῆς πίστεως σὲ ἀμφιβολία ἢ σὲ νεκρὸ γράμμα.

Ὁ κίνδυνος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νὰ πνιγοῦμε κάτω ἀπὸ τὰ ἄγρια κύματα τῶν ὀρθολογιστικῶν ἀμφιβολιῶν καὶ ἢ νὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ τοὺς θυελλώδεις ἀνέμους τῆς σύγχρονης κοσμικῆς ἀντίληψης ἢ ἀκόμη νὰ μείνουμε ἀδιάφοροι κάτω ἀπὸ ρηχότητα τῶν ἐορταστικῶν πανηγυρισμῶν τοῦ λεγόμενου ἑλληνικοῦ Πάσχα εἶναι ὀρατός. Ἡ χαρὰ πού οἱ πασχαλιάτικοι ἐορτασμοὶ προσφέρουν σβῆνει μόλις σβῆσουν οἱ λαμπάδες, τελειώνει μόλις φᾶμε τὸ ἀρνί, εἶναι εὐθραυστη σὰν τὰ τσόφλια ἀπὸ τὰ κόκκινα αὐγά, ξεχνιέται μόλις τελειώσουν οἱ ἀργίες.

Ἀντίθετα, ὁ πνευματικὸς ἐορτασμὸς τοῦ Πάσχα, πού στηρίζεται πάνω στὴν ἀκλόνητη πίστιν στὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καὶ ἐπιβεβαιώνεται μὲ τὴν πραγματικὰ ἀναστημένη ζωὴ μας εἶναι αἰώνιος, δίχως τέλος, ἀνέσπερος, οὔτε ἐξαντλεῖται οὔτε ἐξαντλεῖ.

Ἐπιτρέψτε μου λοιπόν, μὲ ἀφορμὴ αὐτὴ τὴν ἐπικοινωνία μου μαζί σας, νὰ προτρέψω ὅλους σας, αὐτὴ τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως νὰ μὴν ἐγκαταλείψουμε

τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ στὸν ναό, νὰ μείνουμε κοντά Του ὅσο μπορεῖ ὁ καθένας, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ πάρουμε μαζί με τὸ ἅγιο φῶς καὶ τὸν Χριστό, τὸ πραγματικὸ φῶς στὰ σπίτια μας, νὰ Τὸν βάλουμε στὴν καθημερινή μας ζωή, νὰ Τὸν ἐγκαταστήσουμε στὸ κέντρο τῆς ψυχῆς μας.

Νὰ εἶστε δὲ βέβαιοι ὅτι ἔτσι Αὐτὸς θὰ διαλύσει τὴ νύχτα καὶ τὴ βαθεῖα θλίψη ποὺ ὡς λαὸς καὶ κοινωνία περνᾶμε. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καὶ μπορεῖ καὶ θὰ φέρει τὸ Πάσχα καὶ στὴ δική μας ζωή.

Σᾶς εὐχομαι ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ καὶ ΠΟΛΥ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ, γεμᾶτα ἀπὸ τὴ χάρι τοῦ κενοῦ τάφου, φωτισμένα ἀπὸ τὴ λάμψη τοῦ Ἀναστάντος, πραγματικὰ ἀναστημένα, καὶ σᾶς καλῶ ὅλους ἀνεξαιρέτως, μαζί με ὅλους τοὺς πιστοὺς διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ τοὺς διεσπαρμένους σὲ ὅλο τὸν κόσμον ἀδελφούς μας Ὁρθοδόξους, με ὅση δύναμη ἔχουμε μέσα μας νὰ ἀναφωνήσουμε

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν
καὶ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος